

NATZA FARRÉ

Periodista i autora de 'Curs de feminisme per microones'

Analítica Lamenta que els joves d'avui dia han retrocedit en la igualtat en els drets de les dones i afirma que part de la responsabilitat la té la manera com la cultura popular els ha explicat l'amor. Defensa que només una revolució feminista podrà canviar el món

"Les úniques feministes de qui es parla són les que mostren els pits"

TRINITAT GILBERT

Natza Farré (Barcelona, 1972) és periodista i comunicadora. Acaba de publicar el llibre *Curs de feminisme per microones* (Ara Llibres), on exposa, amb humor i rigor, les injustícies a què estan sotmeses les dones en el món occidental. Amb dades i amb exemples, denuncia el masclisme encobert en tots els àmbits de la nostra vida quotidiana –l'educació, la llengua, la cultura, els mitjans de comunicació, la política, etc.– i crida a fer-hi front de manera radical, amb una revolució, la feminista, "que ho canviarà tot, perquè canviarà les dones".

¿Cal, encara avui, un llibre sobre feminisme?

M'ho demanen moltes dones, i homes també. I sí, és molt necessari encara avui. Si totes les dones fossin feministes, la realitat canviaria. Conec dones molt progressistes que no deixen que les seves parelles rentin els plats perquè diuen que elles ho fan millor, com si les dones tinguéssim un gen incorporat que ens fa netejar de meravella. Venim de la dominació del model patriarcal amb el qual hem crescut i que hem assumit. I per això tenim molts tics incorporats dels quals ens hem de desempallegar. Per aconseguir-ho, cal consciència.

Què vol dir ser feminista?

Ser conscient que els drets de les dones no estan reconeguts. Per aconseguir-ho, cal lluitar contra la bretxa salarial, contra les agressions físiques i les violacions, que a l'Estat es produeixen cada 8 hores. Les dones patim violència sistemàtica i no es combat prou. La reivindicació l'hem de fer tant dones com homes. Quan preguntem a un home si és feminista li estem demanant si defensa els drets humans.

Com s'educa en la defensa dels drets de les dones?

A casa no hem de marcar coses com si unes pertanyessin a les dones i unes altres als homes. Els anuncis de la televisió encara ho fan quan destinen el color rosa a les nenes i el blau als nens, però els pares han d'educar els fills en el sentit crític, i els han de fer saber que els nens també poden jugar amb escombres i recollidors, per més que la publicitat els digui el contrari.

Amb el sentit crític n'hi ha prou?

No. L'exemple dels adults a casa és essencial, perquè les criatures imiten els pares. Si veuen que les tasques domèstiques estan repartides, vol dir que ells estem donant un molt bon exemple, però és disfuncional perquè ni al carrer ni a gran part de la cultura se'l trobaran. El fill de 7 anys d'uns amics meus, per exemple, va voler posar-se un vestit de la seva germana com a part d'un joc de disfresses i l'hi van deixar fer. No hem de marcar les criatures amb el

foc roent del gènere, ja que a homes i dones l'únic que ens diferencia són unes característiques biològiques diferents.

Quan els joves arriben a l'adolescència se'ls ha de dir que l'amor no fa mal i que estimar no vol dir que els controlin el WhatsApp.

Sí, perquè els joves han retrocedit en la igualtat en els drets de les dones uns quants segles. Però l'amor se'ns ha explicat fatal a totes les generacions. Si observem les pel·lícules i les cançons que escolten ara, comprendrem quin sentit del l'amor entenen. La saga *Crepuscle*, per exemple, és espantosa; l'amor només és patiment, i mai no es viu amb alegria. O el *reggaeton*, que té unes lletres masclistes. Ara bé, si fos mare i el meu fill fos masclista, no culparia els de fora perquè, malgrat que arriba una edat que no se'ls pot controlar, els referents sempre han de ser els pares. Si no, que exigeixin al Govern la prohibició dels anuncis marcats de gènere.

¿Creus que el Govern entén aquestes reivindicacions?

No, perquè es creu que amb l'existència de l'Institut Català de les Dones (ICD) tot està solucionat. L'únic partit que defensa els drets de les dones és la CUP, i justament és un partit antisistema. El sistema té l'ICD perquè s'ho solucionin tot entre elles.

Internacionalment, ¿qui està lluitant pels drets de les dones?

El grup ucraïnès Femen, creat el 2008. Però se'ls fa molt de cas perquè ensenyen els pits. T'agradiria no el seu mètode, fins i tot per protestar les dones han de fer servir el seu cos. ¿No és significatiu que les úniques feministes de què es parla siguin les que ensenyen els pits? Hem de passar a la fase següent.

Com ho fem?

Educant amb llibertat, respecte i criteri. Així és com aconseguirem una societat millor per a les dones i també per als homes. I si els fills demanen mirar *Soy Luna*, no els hi hem de prohibir. Però després hem de reflexionar amb ells sobre el que han vist, i donar-los l'oportunitat de mirar un producte cultural diferent i de qualitat.

Tu la mires, Soy Luna?

Vaig mirar quan tocava *Violeta* i sé que són sèries traçades amb el mateix patró. A casa no tinc tele, ni sofà ni mirall al lavabo. Vaig créixer en una casa que tampoc no tenia televisor, i avui me n'alegro molt, perquè em van educar en molts valors, com ara el de la importància de viatjar i de conèixer altres països. No ho vaig saber valorar fins que vaig ser gran i ja estudiava història de l'art. Ara tinc ordinador, i amb internet en tinc prou.

"No hem de prohibir 'Soy Luna' als nens, però hem de reflexionar amb ells sobre el que han vist"

"Vaig créixer sense televisió i avui me n'alegro, perquè em van educar en molts altres valors"

La Natza Farré recomana evitar les prohibicions i educar amb l'exemple a escala familiar, CÈLIA ATSET